

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (laajennettu kolmas jaosto)
10 päivänä tammikuuta 2002 *

Asiassa T-80/97 DEP,

Starway SA, kotipaikka Luynes (Ranska), edustajinaan asianajajat J.-F. Bellis ja
P. De Baere, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään A. Tanca ja S. Marquardt,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Kreuschitz ja S. Meany,
prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

jossa kantaja vaatii niiden oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamista, jotka
vastaajan on korvattava kantajalle ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen
asiassa T-80/97, Starway vastaan neuvosto, 26.9.2000 antaman tuomion
(Kok. 2000, s. II-3099) johdosta,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit
R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh ja J. Azizi,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

- 1 Neuvosto antoi 10.1.1997 asetuksen N:o 71/97 Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa asetuksella (ETY) N:o 2474/93 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin oleviin tiettyihin polkupyörän osiin, ja laajennetun tullin kantamisesta asetuksen (EY) N:o 703/96 mukaisesti kirjatulta tällaiselta tuonnilta (EYVL L 16, s. 55). Tämä asetus annettiin polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1) 13 artiklan 1 kohdan nojalla, jossa säädetään, että tämän asetuksen perusteella käyttöön otetut polkumyyntitullit voidaan laajentaa koskemaan samankaltaisten tuotteiden tai näiden tuotteiden osien kolmannelle maasta tulevaa tuontia, jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään.

- 2 Asetuksen N:o 71/97 2 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa yhteisöön ja väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta kantamisesta annetulla asetuksella N:o 2474/93 (EYVL L 228, s. 1) käyttöön otettu polkumyyntitulli laajennettiin koskemaan eräitä olennaisia polkupyörän osia.
- 3 Starway vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 28.3.1997 toimittamallaan kannekirjelmällä, joka kirjattiin numerolla T-80/97, että asetuksen N:o 71/97 2 artikla kumotaan niiltä osin kuin sitä sovelletaan Starwayhin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi 17.9.1997 antamallaan määräyksellä komission väliintulijaksi asiassa tukemaan neuvoston vaatimuksia.
- 4 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi asiassa T-80/97, Starway vastaan neuvosto, 26.9.2000 antamallaan tuomiolla (Kok. 2000, s. II-3099; jäljempänä pääasiassa annettu tuomio) asetuksen N:o 71/97 2 artiklan niiltä osin kuin se koskee polkupyörien olennaisten osien tuontia, jonka kantaja on toteuttanut 20.4.1996—18.4.1997. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoitti neuvoston korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.
- 5 Kantaja vaati 27.10.2000 päivätyllä kirjeellä neuvostoa korvaamaan asian T-80/97 oikeudenkäyntikuluina yhteensä 4 975 000 Belgian frangin (BEF) (123 327,03 euron) suuruisen summan.
- 6 Neuvosto pyysi 20.11.2000 päivätyllä kirjeellä kantajaa esittämään vaaditun summan yksityiskohdat. Vastauksena tähän kantaja osoitti neuvostolle 20.12.2000 kirjeen, jossa vaadittujen oikeudenkäyntikulujen määrä esitettiin yksityiskohtaisesti.

- 7 Neuvosto vastasi 20.12.2000 päivätyyn kirjeeseen 15.2.2001 päivätyllä kirjeellä ilmoittaen kantajalle, että se katsoi vaaditun summan olevan kohtuuton. Kantaja vahvisti 22.2.2001 päivätyllä kirjeellä 20.12.2000 päivätyssä kirjeessä mainitun summan.
- 8 Neuvosto vastasi 8.3.2001, että se ei voinut hyväksyä vaadittuja oikeudenkäyntikuluja ja että mikäli kantaja ei tarkista tätä summaa, neuvosto tulee saattamaan kysymyksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi.
- 9 Kantaja esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 12.7.2001 toimittamallaan kannekirjelmällä vaatimuksen oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 92 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- 10 Neuvosto ja komissio esittivät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 24.9.2001 toimittamillaan kirjelmillä huomautuksensa tästä vaatimuksesta.

Asianosaisten vaatimukset

- 11 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvistaa niiden oikeudenkäyntikulujen määräksi, jotka neuvoston on sille korvattava, 4 975 000 BEF (123 327,03 euroa).
- 12 Neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvistaa korvattavien oikeudenkäyntikulujen määräksi nyt kyseessä olevaan käsittelyyn liittyvät kulut mukaan lukien 1 474 000 BEF (36 539,51 euroa).

- 13 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvistaa korvattavien oikeudenkäyntikulujen määräksi nyt kyseessä olevaan käsittelyyn liittyvät kulut mukaan lukien 1 500 000 BEF (37 184,03 euroa).

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 14 Kantaja katsoo, että vaadittujen oikeudenkäyntikulujen määrä on oikeutettu johtuen sekä oikeudenkäynnin kohteesta ja luonteesta että sen merkityksestä yhteisön oikeuden kannalta. Se huomauttaa, että tuossa oikeudenkäynnissä vaadittiin ensimmäistä kertaa, että asetuksen N:o 384/96 13 artiklan nojalla annettu polkumyyntitullin laajentamisesta annettu asetusta kumotaan. Se väittää, että tähän liittyen tuossa asiassa tuotiin ensimmäistä kertaa esille kysymys tutkittavaksi ottamisesta sellaisten yhtiöiden osalta, joita polkumyyntitullin laajentamisesta annettu asetusta koskee. Edelleen tällä asialla selvitetiin todistusteemaa ja todistustaakkaa polkumyyntitullin kiertämiseen kohdistuvassa tutkimuksessa sekä alkuperätodistusten näyttöarvoa tällaisissa tutkimuksissa.
- 15 Neuvosto väittää, että kantaja ei ole selvittänyt sitä, miksi se seikka, että kyseessä oli ensimmäinen polkumyyntitullin laajentamismenettelyä koskeva asia, oikeuttaisi toisaalta kantajan avustajien palkkion suuruuden ja osoittaisi toisaalta, että pääasiassa kyseessä ollut asia oli välttämättä monitahoinen.
- 16 Neuvosto väittää, että kantaja ei ole kannekirjelmässään esittänyt kanteen tutkittavaksi ottamista koskevia perusteluja ja että se on rajoittunut vastauksessaan vetoamaan asiaan liittyvään oikeuskäytäntöön. Mikään ei osoita, että asia on vaatinut erityistä selvittelyä. Neuvosto, jota komissio tukee, katsoo lisäksi, että perustelut, joiden nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tullut siihen lopputulokseen, että riidanalainen asetusta koski suoraan kantajaa, rajoittuvat kyseessä olleen tapauksen erityisiin olosuhteisiin, sillä kuten pääasiassa annettusta tuomiosta ilmenee, kantajaa ei vapautettu laajennetusta tullista kuin vasta sen

muutettua merkittävästi hankintatapaansa. Kiertämisen vastaisen tutkimuksen todistustaakan osalta neuvosto väittää, että kantaja on puolustanut väitettä, jonka mukaan yhteisön toimitukset eivät olleet näyttäneet toteen, että kyseessä olleet polkupyörän osat olivat peräisin maasta, johon sovelletaan lopullista polkumyyntitullia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on kuitenkin kumonnut asetuksen N:o 71/97 sillä perusteella, että yhteisön toimitukset eivät olleet tutkineet huolellisesti ja puolueettomasti asiakirjoja, jotka heille oli hallinnollisen menettelyn kuluessa toimitettu (pääasiassa annettu tuomio, 119 kohta). Neuvosto ja komissio katsovat niin ikään, että kantajan asianajajien tekemä työ, joka liittyi komissiolle esitettyjen eri asiakirjojen näyttöarvoon, ei oikeuta vaadittujen asianajopalkkioiden määrää. Pääasiassa annettu tuomio noudatti tältä osin näytön esittämistä koskevien periaatteiden pääpiirteitä.

- 17 Kantaja katsoo, että asian vaikeus on edellyttänyt merkittävää työtä oikeudenkäyntimenettelyn kuluessa. Koska kyseessä on ensimmäinen kanne polkumyyntitullin laajennusasetusta vastaan, kantaja ei voinut nojautua oikeuskäytäntöön. Asia oli erityisen vaikea myös tosiseikkojen ja erityisesti todisteiden monitahoisuuden vuoksi. Kantaja korostaa sitä seikkaa, että komission pyynnön johdosta se joutui oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä hankkimaan erittäin laajan aineiston voidakseen jäljittää kyseessä olleiden polkupyörän osien alkuperän. Se täsmentää, että se joutui esittämään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa sekä kirjallisesti että istunnossa ne syyt, joiden vuoksi se ei ollut voinut esittää alkuperätodistuksia, joita komissio oli pyytänyt hallinnollisessa menettelyssä, ja että se joutui osoittamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, että hallinnollisen menettelyn kuluessa komissiolle toimitettujen asiakirjojen perusteella voitiin, jopa ilman alkuperätodistuksia, jäljittää tuotujen osien alkuperä. Kantaja korostaa, että se joutui esittämään 6 sivua selvityksiä ja 82 sivua liitteitä osoittaakseen yhden polkupyörän osan alkuperän ja että pääasiassa annetusta tuomiosta käy ilmi, että komission vaatiman todistuskeinon monitahoisuus on vaikuttanut merkittävästi oikeudenkäynnin lopputulokseen. Kantaja myöntää, että pääasiassa antamassaan tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tutkinut kyseessä olleiden polkupyörän osien alkuperää. Tämä seikka selittyy kuitenkin sillä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tiedossa oli jo riittävästi seikkoja asetuksen N:o 71/97 2 artiklan kumoamiseksi muilla perusteilla.

- 18 Neuvoston mukaan väitetty tosiseikkojen ja todisteiden monitahoisuus on nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa ilmennyt komissiossa käydyin hallinnollisen menettelyn kuluessa eikä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäynnissä, eikä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin näin ollen voi vahvistaa siitä seuraavia oikeudenkäyntikuluja (ks. asia C-294/90 DEP, British Aerospace v. komissio, määräys 30.11.1994, Kok. 1994, s. I-5423, 11—14 kohta ja asia C-222/92 DEP, SFEI ym. v. komissio, määräys 30.11.1994, Kok. 1994, s. I-5431, 11—13 kohta). Niinpä hallinnollisen menettelyn kuluessa ilmenneen todistuskeinon liittyvän ongelman selvittäminen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ei itsessään ollut kantajalle erityisen vaikea. Neuvosto korostaa myös sitä seikkaa, että kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin istunnossa kehotti kantajaa osoittamaan tuomioistuimelle esitetyn asiakirjakokonaisuuden soveltuvuuden todistamaan kyseessä olleiden polkupyörän osien alkuperän, kantaja vastusti tätä todeten, että tämä ei ole mahdollista istunnossa.
- 19 Komissio lisää, että kantajan asianajajat olivat avustaneet tätä jo koko hallinnollisen menettelyn kuluessa siten, että ne olivat väistämättä tietoisia kyseisen asian tosiseikoista ja siihen liittyvistä oikeudellisista kysymyksistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt perustelut olivat näin ollen luonteeltaan toistavia. Komissio esittää myös, että kantaja voi tuskin väittää, että näytön esittäminen kyseessä olleiden osien alkuperästä vaati merkittävän työn, kun kantaja on esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että tämä näyttö on esitetty hallinnollisen menettelyn kuluessa.
- 20 Lopuksi kantaja esittää, että pääasiassa annetulla tuomiolla kumotun asetuksen nojalla kannettujen polkumyyntitullien kokonaismäärä oli 10 miljoonaa Ranskan frangia ja että tämä summa oli erityisen merkittävä ottaen huomioon kantajan pienen koon. Asian seurauksena kantaja oli lisäksi asetettu konkurssiin.
- 21 Neuvosto katsoo, että kyseessä olleiden taloudellisten intressien suuruuden ei tule vaikuttaa korvattavien oikeudenkäyntikulujen määrään.

- 22 Näiden perusteiden nojalla kantaja vaatii korvattavaksi kolmen asianajajan palkkioita, joiden määrä on yhteensä 4 809 000 BEF (119 212 euroa) (388 työtuntia, 8 000—15 000 BEF (198,31—371,84 euroa) tunnilta), sekä muita kopio-, puhelin- ja matkakuluja, joiden määrä on 166 000 BEF (4 115,03 euroa).
- 23 Neuvosto katsoo, että korvattavien asianajajien palkkioiden määrä on 1 600 000 BEF (39 662,96 euroa) (200 työtuntia, 8 000 BEF (198,31 euroa) tunnilta) ja muiden kulujen määrä 34 000 BEF (842,84 euroa). Lisäksi se vaatii, että kokonaismäärästä vähennetään neuvostolle nyt käsiteltävänä olevasta oikeudenkäyntikulujen vahvistamisvaatimuksesta aiheutuneiden kulujen määrä, eli 160 000 BEF (3 966,30 euroa) (20 työtuntia, 8 000 BEF (198,31 euroa) tunnilta), koska kantaja ei ollut hyväksynyt komission kehotusta tarkistaa oikeudenkäyntikulujensa määrää alhaisemmaksi.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 24 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 91 artiklan b kohdan mukaan korvattaviksi oikeudenkäyntikuluiksi katsotaan ”asianosaisille asian käsittelystä aiheutuneet välttämättömät kustannukset, erityisesti matka- ja oleskelukulut, sekä asiamiehen, avustajan tai asianajajan palkkio”. Kyseisestä määräyksestä seuraa, että korvattavia oikeudenkäyntikuluja ovat ainoastaan toisaalta kustannukset, jotka ovat aiheutuneet asian käsittelystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, ja toisaalta kustannukset, jotka ovat olleet asian käsittelyn kannalta välttämättömiä (ks. vastaavasti asia T-115/94 DEP, Opel Austria v. neuvosto, määräys 15.7.1998, Kok. 1998, s. II-2739, 26 kohta ja asia T-64/99 DEP, UK Coal v. komissio, määräys 19.9.2001, Kok. 2001, s. II-2547, 25 kohta).

- 25 Lisäksi on huomattava, että työjärjestyksen 91 artiklassa ”asian käsittelyllä” tarkoitetaan ainoastaan asian käsittelyä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, eikä siihen lueta sitä edeltävää vaihetta. Tämä käy ilmi erityisesti tuon työjärjestyksen 90 artiklasta, jossa viitataan ”asian käsittelyyn yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa” (ks. vastaavasti asia 75/69, Hake v. komissio, määräys 21.10.1970, Kok. 1970, s. 901—902 ja em. asia *British Aerospace v. komissio*, määräyksen 11 ja 12 kohta).
- 26 Asian käsittelystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneiden oikeudenkäyntikulujen osalta on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisöjen tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa vahvistaa niiden oikeudenkäyntikulujen määrää, jotka asianosaisten on suoritettava omille asianajajilleen, vaan niiden on vahvistettava, mihin määrään asti oikeudenkäyntikulujen maksamisesta vastuussa olevan asianosaisten on ne korvattava. Antaessaan ratkaisua oikeudenkäyntikulujen vahvistamista koskevaan hakemukseen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei tarvitse ottaa huomioon kansallisia asianajajien palkkiosääntöjä eikä mahdollista asianosaisten ja tämän edustajien tai avustajien sopimusta asiasta (ks. asia T-120/89 DEP, *Stahlwerke Peine-Salzgitter v. komissio*, määräys 8.11.1996, Kok. 1996, s. II-1547, 27 kohta; em. asia *Opel Austria v. neuvosto*, määräyksen 27 kohta ja em. asia *UK Coal v. komissio*, määräyksen 26 kohta).
- 27 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on niin ikään todettu, että koska yhteisön oikeudessa ei ole asianajopalkkioita koskevia säännöksiä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on arvioitava vapaasti kysymyksessä olevia seikkoja ottaen huomioon oikeudenkäynnin kohde ja luonne, sen merkitys yhteisön oikeuden kannalta sekä asian vaikeusaste, oikeudenkäynnistä asian hoitamiseen osallistuneille asiamiehille tai avustajille aiheutuneen työn määrä ja se taloudellinen intressi, joka riita-asialla on asianosaisten kannalta (asia 318/82, *Leeuwarder Papierwarenfabriek v. komissio*, määräys 26.11.1985, Kok. 1985, s. 3727, 2 ja 3 kohta; asia T-2/93 DEP, *Air France v. komissio*, määräys 8.3.1995, Kok. 1995, s. II-533, 16 kohta; em. asia *Opel Austria v. neuvosto*, määräyksen 28 kohta ja em. asia *UK Coal v. komissio*, määräyksen 27 kohta).
- 28 Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa korvattavien oikeudenkäyntikulujen määrää on arvioitava näiden perusteiden valossa.

- 29 Oikeudenkäynnin kohteen ja luonteen osalta sekä arvioitaessa sen merkitystä yhteisön oikeuden kannalta, vaikuttaa siltä, että oikeudenkäynti oli varsin monitahoinen sekä oikeuskysymysten että tosiseikkojen osalta. Kuten kantaja on perustellusti korostanut, tuossa oikeudenkäynnissä vaadittiin ensimmäistä kertaa, että asetuksen N:o 384/96 13 artiklan nojalla annettu polkumyöntitullin laajentamisesta annettu asetus kumotaan. Oikeudenkäynnissä tuli esiin useita varsin monitahoisia kysymyksiä, joita yhteisöjen tuomioistuimet eivät olleet vielä ratkaisseet tai joissa ilmeni erityisiä näkökulmia sovellettavien säännösten suhteen.
- 30 Tässä asiassa tuli erityisesti esille ensimmäistä kertaa kysymys sellaisen kanteen tutkittavaksi ottamisesta, jonka oli nostanut tuotteen, johon sovellettiin lopullista polkumyöntitullia, irrallisten osien maahantuoja sellaista asetusta vastaan, jolla tämä polkumyöntitulli laajennettiin koskemaan mainittuja irrallisia osia, vaikka sovellettavan yhteisön lainsäädännön nojalla tämä maahantuoja voitiin tietyillä edellytyksillä vapauttaa laajennetusta tullista. Tämä oikeudenkäynti koski ensimmäistä kertaa asetuksen N:o 384/96 13 artiklan 2 kohdan tulkintaa todistustaakan kohteen ja sen jakautumisen osalta koskien niitä edellytyksiä, joiden tulee täytyä, jotta kokoonpanotoiminnalla voidaan katsoa kierrettävän polkumyöntitullia. Asiassa on myös tuotu ilmi merkittäviä todistuskeinoja koskevia selvennyksiä, joita yhteisöjen toimielimet voivat edellyttää polkumyöntitullien laajentamista koskevien asioiden käsittelyissä, ja arvioitiin erityisesti alkuperätodistusten näyttöarvoa.
- 31 Tästä seuraa, että tuossa oikeudenkäynnissä voitiin pitää oikeutettuina toisaalta korkeita palkkioita ja toisaalta sitä, että kantajaa edusti usea asianajaja (ks. vastaavasti em. asia *Stahlwerke Peine-Salzgitter v. komissio*, määräyksen 30 kohta ja em. asia *Opel Austria v. neuvosto*, määräyksen 29 kohta).
- 32 Asian vaikeuden osalta ja arvioitaessa sen käsittelyyn ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa liittyneen työmäärän laajuutta edellä mainitusta seuraa, että

oikeudenkäynti on voinut vaatia kantajan asianajajilta varsin huomattavan työ-
määrän, erityisesti sovellettavan säännösten ja asiaan liittyvän oikeuskäytännön
analysoinnin osalta. Vastoin neuvoston kantaa, tämä työ määrä käy ilmi kantajan
kirjelmistä.

- 33 Lisäksi asian taloudellinen merkitys kantajalle osoittaa, että oikeudenkäynti
asetti merkittävällä tavalla vaakalaudalle kantajan taloudelliset intressit.
- 34 Siltä osin kuin kantaja perustelee asianajajiensa työtuntien korkeaa määrää sen
kyseessä olevien polkupyörän osien alkuperään liittyvän asiakirja-aineiston laa-
juudella, joka esitettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle vastauksen
esittämisen yhteydessä, on huomattava, että asian tosiseikoista, kuten ne esitettiin
tiivistettynä pääasiassa annetun tuomion yhteydessä, käy ilmi, että komission
pyynnöstä kantaja oli jo esittänyt tämän aineiston hallinnollisen menettelyn
kuluessa salliakseen komission tarkistaa alkuperätodistusten puuttuessa, voi-
tiinko mainittujen osien alkuperä jäljittää tällä tavalla (pääasiassa annettu tuo-
mio, 20 ja 25 kohta).
- 35 Pitää paikkansa, että kantaja on pyrkinyt oikeudenkäyntimenettelyn kuluessa
osoittamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle asiakirjakokonaisuuden
soveltuvuuden todistamaan kyseessä olevien osien alkuperän, ja se on tältä osin
suorittanut ylimääräisen työn verrattuna komissiossa käydyn menettelyn yhtey-
dessä suoritettuun työhön. Neuvosto ja komissio ovat kuitenkin oikeassa väit-
täessään, että tämä työ oli suurelta osin jo suoritettu hallinnollisen menettelyn
yhteydessä. Kuten komissio perustellusti korostaa, päinvastaisessa tapauksessa
kantaja ei olisi voinut hyväksyttävästi väittää ensimmäisen oikeusasteen tuo-
mioistuimessa esittäneensä hallinnollisen menettelyn kuluessa näytön kyseessä
olleiden polkupyörän osien alkuperästä. Oikeudenkäyntiä koskevista asiakir-
joista ilmenee, että mainittujen osien alkuperään liittyvien todistuskeinojen osalta
kantaja oli jo esittänyt komissiolle oikeudellisiin kysymyksiin ja tosiseikkoihin
liittyviä samanlaisia perusteita, kuin joita se esitti ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuimessa ja että kantaja oli siten jo hyvin perehtynyt asiaan (ks. vastaavasti em. asia Opel Austria v. neuvosto, määräyksen 30 kohta).

- 36 Kantaja ei ole esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle tarkempaa selvitystä siitä, kuinka asianajajien työtunnit jakautuvat eri tehtävien kesken asian käsittelyssä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa eikä erityisesti siitä, kuinka paljon työtunteja on käytetty kyseessä olleiden polkupyörän osien alkuperää koskevan aineiston hankkimiseen ja esittämiseen. Näissä olosuhteissa, ja ottaen huomioon edellä esitetyn, vaikuttaa kohtuulliselta vahvistaa korvattavien työtuntien määräksi 200 tuntia ja katsoa kohtuulliseksi tuntiveloitukseksi asianajajien esittämien veloitusten keskiarvo eli 11 500 BEF (285,08 euroa).
- 37 Kopiokulujen osalta, joiden määrä on 125 000 BEF (3 098,67 euroa) ja jotka johtuivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetystä laajasta aineistosta, jonka kantaja oli jo aiemmin esittänyt komissiolle tämän pyynnöstä, on huomattava, kuten neuvosto perustellusti huomautti istunnossa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kehoitettua osoittamaan asiakirjakokonaisuuden soveltuvuuden todistamaan kyseessä olleiden osien alkuperä konkreettisen esimerkin avulla, kantaja vastusti tätä todeten, että tämä ei ole mahdollista istunnossa. Kantaja totesi niin ikään, että vaikka se esitti tämän aineiston ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, sen tarkoituksena ei ollut pyytää tuomioistuinta tutkimaan tätä aineistoa asiakirja asiakirjalta, vaan ainoastaan esittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle komissiossa käydyn hallinnollisen menettelyn täydellinen asiakirja-aineisto. Näissä olosuhteissa tämän aineiston esittämisestä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle seuranneita kopiokuluja ei voida pitää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 91 artiklan b kohdassa tarkoitettuina ”asian käsittelystä aiheutuneina välttämättöminä kustannuksina”. Nämä kustannukset tulee näin ollen vähentää muina kuin asianajopalkkiona vaadituista kustannuksista. Neuvosto ei ole kiistänyt näihin muihin kustannuksiin liittyviä muita kuluja.
- 38 Edellä esitetyn perusteella on kohtuullista vahvistaa kantajalle korvattavien asianajopalkkioiden ja kulujen määräksi 2 341 000 BEF (58 031,87 euroa).

- 39 Ottaen huomioon, että määrätessään korvattavien oikeudenkäyntikulujen määrän ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut huomioon kaikki asiaan liittyvät seikat määräyksen antamiseen saakka, ei ole tarpeen antaa eri ratkaisua oikeudenkäyntikuluista, joita asianosaisille on aiheutunut tästä oikeudenkäyntikulujen vahvistamista koskevasta oikeudenkäynnistä (asia T-84/91 DEP, Meskens v. parlamentti, määräys 5.7.1993, Kok. 1993, s. II-757, 16 kohta; em. asia Opel Austria v. neuvosto, määräyksen 33 kohta ja em. asia UK Coal v. komissio, määräyksen 33 kohta).

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

Neuvoston on korvattava kantajalle asiassa T-80/97 oikeudenkäyntikuluina yhteensä 58 031,87 euroa.

Annettiin Luxemburgissa 10 päivänä tammikuuta 2002.

H. Jung

kirjaaja

M. Jaeger

jaoston puhcenjohtaja